

काना गाव मा लगन

मग तिसरा दिन गलील ना काना मा कोनतरी लगन होत. आणि येशू नी माय भी तडे होती. आनी येशू भी आणी तेना शिष्य भी त्या लगन मा येल होत. जेव्हा द्राक्ष रस भी सरीगया तर येशू नी माय नि तेले सांग. की तेसना कडे दाख रस नई रायना. येशू ने तेले सांग हे बाई मनाशी तून काय काम आते मना वेळ येळ नयी शे, तैनी मतांनी शिष्यासले सांग. जे काही तो तुमले संगे तेच तुम्ही करज्यात. तडे यहुदी या सले शुद्ध करांनी रीत ना कारण तडे सहा मटका ठेवले होत. येशूनी तेसले सांग मटकास मा पाणी भरी द्या. तर तेसनी तेसले तोंडा तोंड भरी टाक. तेंव्हा तेसनी तेसले सांग. आते काडीसन जेवणणा अधिकारी कडे ली जावा. त्यालीग्यात मग जेवणणा अधिकारी नी ते पाणी चाख. जे द्राक्ष रस बनी जायल होत. आणी नई माहीत होत की. की ते कोटून उना, परंतु ज्या सेवक नी पाणी काडेल होत. तेसले माहीत होत. तर जेवणणा अधिकारी नि नवरदेवले बलावीसन सांगना. हर एक माणूस पयले चांगला द्राक्ष रस देस, जेव्हा लोक पिसण धुंद होय जातस तेंव्हा मध्यम देस. परंतु तुनी चांगला द्राक्ष रस आजून पर्यंत ठेवेलशे. येशू नी गलील ना काना मा आपला हाव पयला चिन्ह दाखडीसन. आपली महिमा प्रकट करना आणी तेना शिष्य नी तेनावर विश्वास करणत.